

2b. 15

23.
24

ΠΑΡΑΓΓΕΛΜΑ
Quo
ACADEMIÆ VIADRINÆ
RECTOR
CYRIACUS

HERDESIANUS,
J. U. D. & Professor Publicus

Ad
ANGELORUM
custodiam custoditius fovendam

&
*Animi gratitudinem erga venerandos
animarum custodes reverentissimè
declarandam.*

Reip. literariæ cives huma-
niter invitat.

Ad III. Kl. Octobrium

ANNI

∞ Inc. XXII.

Literis

HARTMANNIANIS.

13
PAPATTEAMA

ACADEMIAE ROTOMAGENSIS

RECTOR

CYRILLUS

HERDESIAHUS

J. U. D. & Professor Publicus

ANGELORUM

custodiam custodiam custodiam

Angeli sunt spiritus sancti
qui in corpore humano
habitant et in corpore
suo habitant

Reip. libertatis cives humanae

Reip. libertatis

An III. K. Obdormit

∞ Jcc. XXII.

MARTINUS

TRiste leo pecudi, lupus omni triste bidentum
Cætu, non adeo campis custode fugato
Immorsi frendent, quando specularunt ab antro
Cervam, vel nondum beliantem fronte juvencum;
Non ita cum fremitu gaudent inhiantq; rapina
Vel suadente fame, non sic manduntq; trabuntq;
Molle pecus, mutumq; per ora cruenta timore,
Quam cupido sitiens humanas pectore clades
Irruit in nostras genus, & furit, & fremit armis
Atq; dolo Satanas, funditq; in pauper ovile
CHRISTI crudeles iras: qui ut devoret Orco,
Solis ab occasu Solis vestigat ad ortum,
Solis ad occasum Solis vestigat ab ortu
Undiq; mortales: quærenti deficit orbis.
Nec mirum. Roseo factus spectabilis ore,
Quanto splendidior, quam cetera sidera, fulget
Lucifer, & quanto quam Lucifer, aurea Phebe,
Tanto cælitibus præstantior omnibus ivit,
Insanoq; tumens fastu divina negavit
Fata & jussa sequi, verbisq; minoribus uti.
It furor in rabiem, rumpitq; hæc verba rebellis
Ad Dominum: In partem veniat mea gloriæ tecum.
Majori fas est minor ut concedat ubiq;

At quid tu nosti, quod non noscimus & ipsi?
Quid sapias, aut quid habes, cuius non copia nobis?
Sed dicto citius facies & forma recessit
Pristina: turpatur noctis mortisque colore
Corpus, caelestique solo, cum examine copi,
Qua data porta ruit, fundoque exceptus Averni est.
Heu quantum hic genius genio mutavit ab illo!
Conjurant igitur magnum per inane, per Orcum,
Et Satan & genium, verbis ausisque nefandis
Ire Deum contra, superosque lacescere probris,
Quotque sequuturi vexillum perdere, Christi.
Hoc sacramento proceres turbaque minoris
Perniciosa manus promittunt si are, suique
Luciferi famam, jus sacrum, corpus, honorem,
Nec se laesuros, & si quis laederetentet,
Usque vel ad mortem, tota vel morte reniti.
Hinc fraudum laquei & scelerata insania noxae,
Hinc bellum assidue ducunt cum gente supremo
Iova devota: quos se vos cunq; Nerones
Ad cadem instimulant, viauent ut civibus urbes,
Imprimat & muris curvum furibundus aratrum,
Miles, cui ludos volupe spectare Gradivi.
Tanta animos hominum tanta feritate profanant,
Ut

Ut que junctæ a putes, ea dis citò junctæ labascant,
Membræq; se misero consumant mutua ferro,
Ac fedus rumpant, quant a heu perjuriam! jure-
Jurando obstricti, nihil est queis dextra fide seq;
Hinc putres spargunt contagia dira per auras,
Ut trux pestilientia & non superanda timorum,
Mors genitrix, passim fufis grassetur habenis.
Depositum fundus mendax ut fallat, in herba
Crescentes segetes proculcant: frugibus arvi
Immittunt vitium spes anni opulentis ut absint,
Et frustra expectet promissas area messes,
Frustra aut promittat sibi parva pecunia messes.
At & vivifici corrumpunt pabula panis,
Quem pluit è cœlis Deus in pia corda, sit uq;
Obductores reddunt divini dogmata Verbi
Squallida. Sic vetito de ligno carpere malum
Suasit, Adame, tuæ consorti Lucifugus seps,
Suasit & incantæ persuasit fraude latentis.
Est adeo exitii nostri causa, ultima causa
Perfidus ille Draco, tota cui sunt crimina fraudum,
Mens quot a non potis amplecti, non ora profari.
Et quando accedit mundo festina senectus,
Iam cupit extremo se vire tragædus in actu,

Atq; sui sat agit numeros absolvere pensi.
Iam per terram, animas aurarum, & carula ponti
Disitus, Ausonias gentes ac virus Iberi
Cogitat orbis, eant fidos à stirpe revulsum,
Et truce deturpent Christi caligine Verbum.
Hinc Latia telluris Atlas, damnabile monstrum,
Monstrum avidum, atro Erebo ortum, harpa omni-
que acrius hydro,

Dicta Dei contra vano sibi somnia cultu
Fingens, per populum Christi nova fulmine jura
Figit, & extorres jubet esse soloq; poloq;
Promerito ex JESU, spem pascere cordibus ausos.
Hæc sunt Luciferi non Luciferi ausa nefanda:
Plura recensitis prisca edent secula fastis.

Qui nos umbo teget, nobis jurata Deoq;
Pubes & Musis operata? quis arcus in hostes
Lentandus? quantis Satana certabimus armis?
Quis nos servabit custos rigidusve satelles?
Nil aget hic custos, nil arcus & umbo, nihilq;
Arma: & custodes quis custodiverit ipsos?
Nil est custodum excubiis obsidere portas,
In speculis nisi si stet tutelarius urbis
Ipse Deus, vigiliq; homines custode coronet.

Is put a militiam cœlestem flaminis instar
Condidit: Hæc laudat factorem carmine: Sanctus,
Sanctus, ter sanctus: responsant omnia, Sanctus
Sanctus, ter sanctus Deus: huic sit gloria jugis.
Hæc & totius custodia publica mundi est,
Hæc nos defensat raptatq; e fauce Draconis.
Ut latrante alvo tractat cum Martius agnum
Averso pastore lupus, fœtumq; tremore
Fœtum dilacerat, tum si vestigia retro
Auditis celeret balatibus obviacustos,
Iam sibimet metuens, spirantem faucibus imis
Rejectat prædam, vacuoq; recedit hiatu:
Sic animis inhiant incassum sæpe Lycæon
Infernalis & omne nigrum sine nomine vulgus.
O nos felices ter & amplius, igneus imber
Quos stipat dormitantes, vigilantibus omni
Temporis in puncto invigilat, comitatur euntes!
Nostros quod vitæ salvi producimus annos;
Urbis quod nostra, quando jam proximus ardet
Ucælegon, quita sunt peregrinis mœnia nullis
Impetier, furia queis sunt extrema minata
Fata; quod haud pestis damnavit secula, triste
Nec medicamentum poturos; fulmina crebra
Non plures binis quod combussere, vel imber
Deucalionæus totos non merisit; agellis

Quod per grandineas hiemes, queis plurima vitis
Mortua, frugiferas tulit estas humida messes,
Carcere ventorum quod turbo phreneticus ira
Horrificè rupto nos non tulit; integra JESU
Hic quod inaudimus fidentes Fata doceri;
Non opis humana est, sed opus MICHAELIS IOVÆ,
Principis Angelicæ turmæ, tentoria solus
Enthea qui sacro nos nostraq; milite cingit.
Tanta in nos benefacta quis ore aut versibus æquet?
Et nos ingrates cessamus? Surge Dei gens,
Discute somnum animæ, cælo teq; asserere totum,
Peccati eluviem deliramentaq; linque:
Horum peccata scribit Draco, qui sibi Christum
Inscribunt, fugit hos sacrosanctæ exercitus aula.
Delectare Deo, & te delectabitur idem:
Verbum audi sacrum, verbum perpendeq; sacrum.
Aure dicis caussa sacra qui bibit, ille profanat.
Mysten, angelico qui gaudet munere, honora
Munere: te miserum, sin angelus esurit, à quo
Et pacis captas & nuncia verba Salutis.
Tum dignas solves cæli pro milite grates:
Sic quem per Genios, nobis Archangelus anno
Elapso, hoc etiam venturo ostendet amorem.

Paulus F. ... P. P. P.

Ja 666

ULB Halle 3
002 177 021

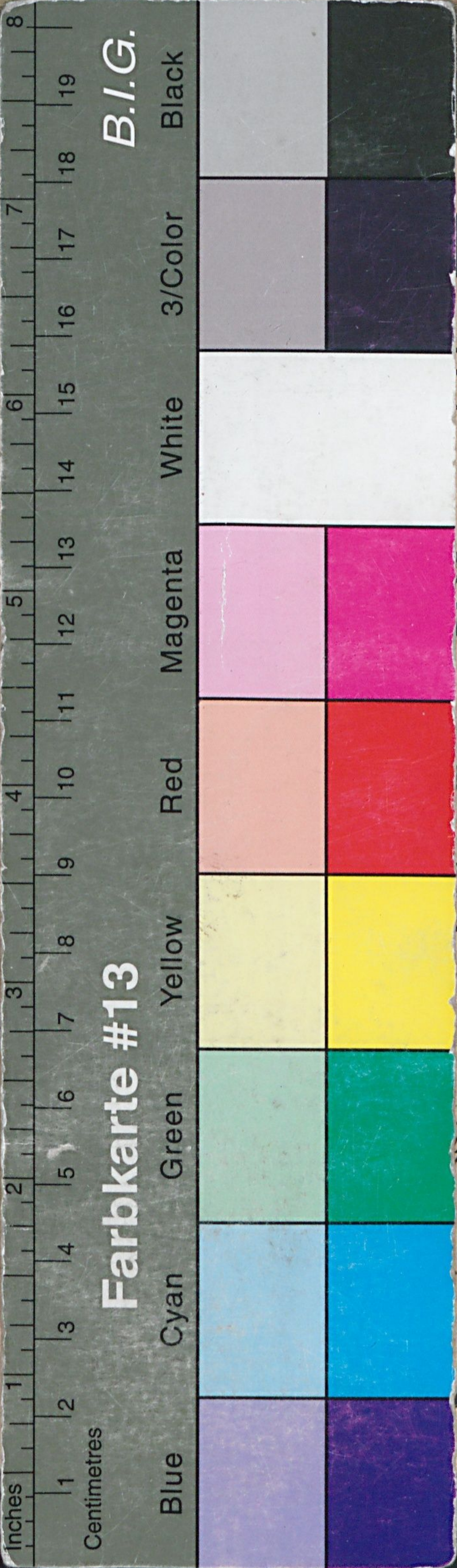
5b-700

Von 7

MC

23.
24

ΕΛΛΗΜΑ
ΑΔΡΙΝÆ
ΟΡ
CUS
NUS,
or Publicus
RUM
fovendam
a venerandos
erentissimè
ves huma-
rium
XII.
IANIS.

